

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

LXI. ÉVF.

KÖZLÖNYE

13—14. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

BUND KÁROLY

Megjelenik minden hó 15-én.

* Előfizetési díj egy évre 160 korona.

Az Orsz. Erd. Egyes. oly alapító tagjai, kik legalább 300 K alapítványt tettek, valamint a rendes tagok az esedékes alap. kamat, illetőleg 20 K évi tagsági díj, valamint az 1922. évre a 2000 K-nál kevesebbet alapított alapító tagokra kivett 120 K, illetőleg a rendes tagokra kivett 140 K pótdíj fejében kapják. Azok az alapító tagok, kik 300 K-nál kevesebbet alapítottak, ezenfelül 10 K-t fizetnek.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. em.

« A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnak. »

(Telefon : 37—22.)

Kérelem az Országos Erdészeti Egyesület tagjaihoz.

(A pótdíjak emelése.)

Az Országos Erdészeti Egyesület június hó 11-én tartott rendkívüli közgyűlésének alább közölt jegyzőkönyvéből az egyesület t. tagjai értesülést szerezhetnek arról a súlyos, sőt válságosnak nevezhető anyagi helyzetről, amelybe egyesületünk pénzünk elértéktelenedése következtében jutott. Utalva az ott adott helyzetképre, ezen a helyen csak azt a tényt kívánjuk kiemelni, hogy gazdaságilag lehetetlen tagjainknak továbbra az eddigi évi 60 K tag- és pótdíjért az Erdészeti Lapokat nyújtani, amelyeknek évfolyama — bár tartalma meg van szorítva és kiállítása a legegyszerűbb — a mai árak mellett 250 K-ba kerül, nem is szólva az egyesület többi életszükségletéről.

A rendkívüli közgyűlés ennek következtében, noha a helyzet gyökeres orvoslását nem a tagjárulékok emelésétől várja, egyhangulag elhatározta, hogy az említett aránytalanság enyhítése végett a *rendes tag* által a 20 K évi tagdíjon felül fizetendő pótdíj

dijat az 1922. évre 140 K-ra, azon *alapító tagok pótdiját* pedig, akik 2000 K-nál kevesebbet alapítottak, 120 K-ra emeli.

Eszerint a rendes tagok a j. évre összesen 160 K-t, az említett alapító tagok pedig 120 K-t tartoznak fizetni.

Tisztelettel felkérjük ennek következtében mindazon t. tagjainkat, akik az említett összegeknél eddig kevesebbet fizettek be, vagy netalán a mult évekről is hátralékban vannak, hogy befizetéseiket kiegészíteni s a régebbi hátralékokat is rendezni sziveskedjenek.

Erre a célra jelen számunkhoz postautalványt csatolunk.

*Az Országos Erdészeti Egyesület
titkári hivatala.*

Alátelepítéssel kapcsolatos felújítás a telkii közalapítványi uradalomban.

Az Országos Erdészeti Egyesület a vallás- és közoktatásügyi miniszter úr engedélyével m. hó 17-én a Budapest közelében fekvő telkii alapítványi erdőgondnokságba tanulmányutat rendezett, amely úgy érdekességénél fogva, mint azon szives fogadtatás miatt, amelyben a közalapítványi kartársaktól részesültünk, a résztvevők kedves emlékezetében fog maradni.

A tanulmányuton résztvettek: a vallás- és közoktatásügyi minisztérium részéről Hinfner György min. tanácsos, Náray Lajos főerdőmérnök és Vajda Gyula erdőmérnök, mint vendégek pedig: Balogh Ernő min. tan., Beyer Jenő főerdőtan., Bíró Zoltán nyug. min. tan., vezérigazgató, Brannich Gyula főerdőszámtanácsos, Bund Károly titkár, Eránosz A. János főerdőtan., Hammersberg Géza min. tan., Irinyi Aurél erdőtan., Kovács Gábor min. tan., Medveczky Ernő főerdőtan., Molcsányi Gábor főerdőmérnök, Ondrus Gyula főerdőtan., Pukács Endre főerdőmérnök, Sándor Jenő és Winkler Miklós főerdőtanácsosok.

A társaság a Zugligetből indult kocsin a budakeszii kincstári erdőbirtokkal és gróf Tisza István örökösei nagykovácsii erdejével szomszédos telkii alapítványi birtokra.

Elsőnek a kirándulók egy szép, mintegy 15 éves, lapályos fekvésű fiataloson haladtak át, amely kocsántalan és kocsános tölgyből, valamint cserből állott. Itt *Hinfner* min. tanácsos rövid körvonalakban ismertette az erdőgondnokság általános viszonyait és különösen az általa 1902-ben kezdeményezett s azóta következetesen folytatott alátélepitéses felújítási üzemet.

A telkii erdő mintegy 40 év előtt került a közalapítványi erdőgazdaság kezelése alá. Kiterjedése 2422 kat. hold és 200—500 méter tengerszint feletti magasságokban terül el, tehát előhegy-ségi jellegű. Az uralkodó kőzet a dolomit. A talaj a völgyekben és csekélyebb lejtű nyergekben eléggé mély, a hegygerinceken és kupokon ellenben sekély és köves (u. n. kopaszok).

Az idős faállomány a déli oldalakon tulnyomóan cserből, kisebb mértékben kocsántalan tölgyből áll, az északi oldalon, amely a terület kisebb része, a gyertyán az uralkodó faj, amely nagy terjeszkedési hajlammal bír.

Az erdő eredetileg hosszú ideig 40 éves fordulóban sarj-erdőként kezeltetett. Ennek következtében a közelmúltban és a jövőben is többnyire sarjról eredt alárendelt minőségű, tulnyomóan cserből álló részletek kerültek és kerülnek kihasználásra. Az 1885. évben készült az első rendszeres üzemterv, mely 60 éves átmeneti vágásfordulót állapít meg. A legközelebbi revízió alkalmával ennek 80 évre való felemelése van tervbe véve.

A kihasználás a fokozatos felújító vágásnak nálunk általában szokásos módján történt: a fél fatömegre kiterjedő vetővágással és ezt 5—6 évre követő tarvágással. A vetővágás után visszamaradt fatömeg egyes esetekben két vágással távolított el, ami a felújítási időt 8—10 évre nyújtotta meg.

Amidőn *Hinfner* ezelőtt több mint két évtizeddel a telkii erdőgondnokság vezetését átvette, a fiatalosok állapota nem elégitette ki, mert a tulnyomóan cserből álló faállományok alatt a tölgy a kívánatos mértékben nem ujulhatott fel természetes uton, ellenben a gyertyán tért hódított, másfelől pedig az aránylag alacsony vágatási kor (40—70 év) mellett a keletkező tuskósarjak elnyomással fenyegettek mindent.

A természet mostohasága következtében ettől többé-kevésbé függetleníteni kellett a felújítást, hogy nemesebb fajfajokból álló

hézagmentes fiatalosok keletkezzenek. *Hinfner* erre a célra igen helyesen nem a tarvágást és ezt követő ültetést vagy vetést, hanem az *alávetést* választotta abban az alakban, hogy a vágás-területet az első átritkítást közvetlenül megelőzően sűrűn tölgy-makkal vetette alá. A munkások szorosán egymás mellett haladtak és minden lépésre 2—3 makkot raktak a kapavágásba.

Ezenfelül gondoskodni kellett a buján felverődő tuskósarjak és gyomnövények féken tartásáról, amit a kellő állománynevelés és nevezetesen időnkint megismételt tisztító vágások által sikerült elérni. A közalapítványi erdők vezetősége nem riadt vissza attól sem, hogy a szükséges tisztítógátások akkor is elvégeztessenek, ha jövedelmet nem hajtanak, sőt kiadást okoznak.

*

A kirándulók kereken 400 hold ily uton szép sikerrel felújított vágásterületet láttak, az eljárás eredményessége tehát a megtekintett vágásokban, amelyek kevés kivétellel általában déli kitétségek és felette vizszegények, nagy területeken be van igazolva és teljes elismerésre talált. Bár mindenütt az országban ennyire sikerült fiatalosokat látnánk! A tiszta, vagy csak kis mértékben tölgygyel kevert, sarjeredetű, koravénhedt cseresekben, az adott száraz talajon a természetes felújítás kevés kilátással birt s nevezetesen az ott csak alárendelten előforduló tölgy terjesztésére módot nem nyújtott, ellenben az alátelepítés, *kapcsolatban intenzív állományápolással* vidor növésű, utólagos pótlásra egyáltalában nem, vagy csak kis mértékben szoruló fiatalosokat produkált.

Ha mégis a kritika szigorú bonczkése alá vesszük a látottakat, legfeljebb az iránt lehet kétség, vajjon a legszárazabb talajrészeket nem kellett volna-e a csernek átengedni? A jövő fogja megmutatni, hogy a tölgy ezeken a területrészeken, bár ma biztatón tenyészik, a jövőben milyen fejlődést fog mutatni. Az alátelepítés részben vásárolt makkal történt s e között kocsános tölgy is volt, amely csak a lapályos fekvésű és mélyebb talaju részeken van helyén. Sajnos, Csonka-Magyarországon hovatovább nehezebb lesz a makkszükségletet saját gyűjtésből fedezni, mert makktermő tölgyeseink alig vannak.

Összefoglalva a kiránduló társaság fesztelen beszélgetés közben megnyilvánult véleményét, megállapíthatjuk, hogy a leírt

felújítási mód kiváló sikerrel jár és mindenütt követést érdemel, ahol a természetes felújítás — még tökéletesebb kivitelében is — a megfelelő anyaállományok hiánya, a kívánt fanemcsere, vagy a talaj nagy szárazsága miatt nem vezet kellő eredményre. A német erdőgazdaság is gyakran nyul a természetes felújítás kiegészítéséül az alátelepítéshez (Spessart, kélheimi erdő, Frankfurt város erdeje, számos poroszországi erdő) és hasonló szép eredményeket láttunk némely horvátországi kincstári erdőben (Sokolovac, Draganec).

Ahol a természetes felújítás jó növésű, bár sarjról eredt anyaállományokban üdébb, fogékony talajon tölgyeseinkben eredménnyel jár, neki adunk előnyt, lapályos, mély és erőteljes talajon a 2—3 évre terjedő mezőgazdasági köztes használattal való tölgytelepítés jogosultságát is elismerjük, a leirt vagy ehhez hasonló viszonyok között azonban éppen Csonka-Magyarország számos szárazabb termőhelyén a telkiihez hasonló eljárás is, melynek szép eredményét úgy 15 éves, mint egészen apró fiatalosban egyaránt láthattuk, kétségkívül nagy jelentőséggel bír.

Nem hangsúlyozhatjuk emellett eléggé a kellő állományápolás szükségességét. A fel-felburjánzó tuskósarjakat, a kelleténél nagyobb számban betolakodó gyertyánt ismételten ki kell vágni. Hogy még az eléggé későn alkalmazott tisztító vágás is hasznos, azt *Hinfner* min. tanácsos szembeszökően beigazolta, amidőn az 1894—95. évi vágásvonalon végigvezetett. Mindkét oldalon a régi, primitív természetes felújítás eredményei voltak láthatók. Mig azonban jobboldalt tisztító vágás nem végeztetett s ezért kizárólag cseszarájkából és gyertyánból állt a fiatalos, addig baloldalt a bár későn végzett tisztítóvágás eredményeként az elnyomásnak kitett tölgyjujulat egy része is meg volt menthető és ma az állománynak számottevő része. A tisztított állomány összbenyomása is természetesen sokkal kedvezőbb.

Végül meg kell még emlékeznünk a hegyéleken, köves tisztásokon nagy következetességgel végzett feketefenyőültetésekről, amelyek ma már a záródáshoz közel állanak.

A kiránduló társaság egy tanulságos és szép nap emlékével tért vissza este Budapestre.

A gyertyán és a természetes felujítás.

Irta: Roth Gyula.

Az Erdészeti Lapok legutóbbi számában *Béky* Albert kollegám és jó barátom a gyertyán terjeszkedéséről irt, rátérvén egyuttal a természet tényezőinek a felujulás körül való hatására. Mivel cikkének egyik-másik tétele szerény véleményem szerint félreértésre adhat alkalmat, legyen szabad nekem, mint az erdőművelés tanárának, egy-két megjegyzést fűznöm azokhoz.

Béky azt mondja: „a gyertyán terjeszkedése és a bükk visszaszorulása szoros összefüggésben van az erdő természetes felujulásával“. Ez azt a benyomást kelti, mintha a gyertyán terjeszkedése egyenesen a természetes felujítás következménye lenne, amiért ferde megvilágításba hozza a természetes felujítást.

Hogy a gyertyánveszedelmet nem a természetes felujítás zuditotta nyakunkba, hanem nagyrészt a tarvágás, másrészt a természetes felujításnak *hibás kivitele*, a nemrégben hazánkban egyedül alkalmazott — még hozzá nagyon mereven és a természet követelményeinek teljes félretételével alkalmazott — fokozatos felujítás, azt már régebben *Majerszky* nagyon helyesen megmondta.¹⁾

Magam is láttam a Bakonyban, a Mecsekben, az Alpok hazai előhegységeiben és másutt is a gyertyán térfoglalását éppen a tarvágás nyomán és meg vagyok győződve arról, hogy a gyertyánnak a tarvágás nyomán való terjeszkedése sokkal nagyobb részét szolgáltatta a gyertyánosodásnak, mint a természetes felujítás, valamint arról, hogy a természetes felujítás helyes kivitelével és a fiatalos megfelelő ápolásával könnyebben tudjuk lezorítani a gyertyán szereplését kellő mértékre, mint a tarvágásos gazdaságnál.

Azután rátér *Béky* a világosság szerepére, rámutat arra *Wagner* Kristóf nyomán, hogy „sokan abban a véleményben voltak és vannak ma is, hogy a világosság a természetes felujításnak egyedül döntő tényezője“. Nem tudom, kikre vonatkozik ez a „sokan“, de úgy gondolom, nem oly széleskörű ez a téves vélemény; *Mayr*, akit *Béky* szintén említ, sokkal óvatosabban nyilatkozik.²⁾ „Es muss zugestanden werden, dass *mancher* Prak-

1) Erd. Lapok, 1921. 9—10. füzet 169—170.

2) *Mayr*: Waldbau, 94. o.

tiker etwas zu weit ging, wenn er alles Kümmern der Pflanzen unter Schirm allein dem Lichtentzug . . . zuschrieb.“

Hazánkban — amennyire emlékszem — sem az irodalomban, sem a gyakorlatban nem találkoztam azzal a felfogással, hogy a felujulás sorsa *csak* a világosságon mulnék! Nálunk még csak a legujabb időkben jutottunk annyira, hogy a természetes felujítással behatóbban foglalkoznak szaktársaink és annak egyes tényezőit bonczolgtják.

Kaán¹⁾, Bund²⁾ és Májerszky³⁾ egyértelműen oda nyilatkoznak, hogy a mi erdőfelujítási technikánk felette egyszerű volt, nem ismertünk mi mást, mint a tarvágást és a fokozatos felujítást; sőt még ma is kevesen vannak, akik a természetes felujítás sokféle eljárása közötti különbséget a maga valódi értéke szerint megbecsülik, akik látják a taroló és a szálaló szegélyezés közötti különbséget és megkülönböztetik a szegélyt a pásztától, a szálalást a szálaló vágástól.

Nálunk aligha hódíthatott tért — legalább számottevő mértékben — oly vélemény, amely a természetes felujítás egy-egy tényezőjének számbavételén, illetve tulbecsülésén alapult.

Az újabb erdőszeti irodalomban e tekintetben legfeljebb azt kifogásolnám, hogy rendszeren nincs határozottan kifejezésre juttatva, hogy a korona bontása nemcsak világosságot, hanem csapadékot is juttat a talajra és különösen az, hogy az erdőnek más és más világtáj felől való megbontásával egyrészt a bebocsátott csapadék mennyisége változik, másrészt a világosság más és más módon érvényesül.

A „világosság“ tényezőnél véleményem szerint nagyon is különbséget kell tennünk a napfény (vagy talán helyesebben besugárzás!) és a világosság (szórt fény) között, amint már az 1916-ban a hegyvidéki erdők természetes felujításáról tartott előadásomban is említettem⁴⁾, éppen azért, mert a két alak nagyon eltérő, mondhatnám ellentétes élettani hatással bír; külön-külön elbírálás alá kell vennünk a világosság szerepét a csirázás és csemetekelés, valamint a fa tömegtermelése körül.

1) Erd. Lapok 1922. 3—4. füz. — 2) Ugyanott, 1921. 343. o. — 3) Ugyanott, 1921. 168. o.

4) Erd. Lapok, 1916. 424. o.

A csirázáshoz nem kell világosság, az teljes sötétségben is megtörténhetik, de amint zöld levelek fejlődnek és ezek a levelek dolgozni kezdenek, akkor a világosság bizonyos mértéke már feltétlenül szükséges. Hogy mekkora, hogy továbbá miből kell több, a világosságból vagy a nedvességből, arra határozott választ tudomásom szerint nem adott még senki sem; azt hiszem nem is fog, mert a fafajok viselkedése e tekintetben felette eltérő és a természet játéka ezernyi változatosságot mutat és hiányzik az összehasonlítás megfelelő alapja. *Mayr*-t úgy hiszem, *Béky* félreértette, mert *Mayr* mindenütt a világosság és nedvesség *együttes* hatását emeli ki; pl. „eine sich gegenseitig verstärkende Wirkung von Licht und Wassermangel“ (94. o.) „jede Massnahme, welche die Lichtgebung im Walde erhöht, bringt zugleich eine Erhöhung des Wassergenusses“ (98. o.), „das Bestandesschattenlicht entscheidet mit dem Faktor Wasser über des Gelingen aller Verjüngungen unter Schirm (100.), sőt egyenesen azt mondja: „*Pflanzen, die an Licht Mangel leiden, können nicht durch Wasser gerettet werden; Pflanzen, die an Wasser Mangel leiden, können durch mehr Licht gerettet werden, denn die Durchlichtung der Baumkronen schafft Licht und Wasser zugleich.*“ (Közbevetőleg megjegyzem, hogy ugyanott helyesen mutat rá *Mayr* arra, hogy a *Béky* által is hivatkozott *Borggreve* és később *Fricke* nagyot hibáztak, amidőn a világosság szerepét teljesen tagadták és a világosságot kívánó és és árnyékot tűrő fafajok létezését is kétségbe vonták.)

Legyen szabad egyuttal rámutatnom arra, hogy a magyar erdészeti irodalomban nemcsak egy hely van, ahol a talajnedvességnek a felujulásra gyakorolt hatása kellően ki van emelve. Már előbb említett előadásomban azt mondtam: ¹⁾ „*A felujítás sorsa elsősorban a csapadéktól függ.*“ „A csapadék és napfény, ezeknek egymásra való hatása dönti el a felujítás sikerét.“ Ugy gondolom nyomatékosabban kiemelni a nedvesség hatását (a talajnedvesség is a csapadék eredménye!) nem lehet (Illés egyébképpen tévedett, amidőn a „tölgyсарjadék és az öreg tölgyfák lombkoronájának“ hatását azonosnak mondta!)

Az tény, hogy „a csemete egészen fiatal korában nem kíván

1) Erd. Lapok, 1916. 420. o.)

közvetetlen napsugarat“, sőt a legtöbb faj hosszabb időig ki sem bírja a közvetlen napsütést; itt van éppen az a különbség, amire már fentebb rámutattam! A világosságot (szórt fény) elbírja minden faj korlátlan mértékben fiatal korában is, a napfényt (besugárzást) a legtöbbje megsínyli, nagyon fiatal korában sok faj el sem bírja.

Ne azt vitassuk és kutassuk, hogy melyik tényező kell „inkább“!, hanem vessünk számot azzal, hogy egyik tényező csak olyan szükséges, mint a másik és vigyázzunk arra, hogyha az egyik tényezőt akarjuk érvényre juttatni, ne esetleg ezzel együtt a másikat akaratlanul is kelleténél nagyobb szerephez juttassuk.

*

Nem tudom helyeseíni Béky barátomnak azt a véleményét sem, hogy a nagyobb területen megbontott állomány talaja csak a levegő szárazsága és a szél sorvasztása miatt menne tönkre és válnék felujulásra alkalmatlanná. Itt a legtöbb rontó tényezőt a napfényben, a tulbő világosságban és melegben keresem. Ha a talaj kedvezőtlen minősége és fekvése még fokozza a napfény káros hatását (déli oldal, laza, kavicsos talaj), akkor kisül a talajtakaró, véget ér a humuszfejlődés és a baktériumélet; ha azonban a fekvés és a talajviszonyok kedvezők (északi oldal, kötöttebb talaj), akkor oly hatalmas gyom- és dudvatömeg verődik fel, amely a csemetét — a világosság és nedvesség együttes elvonásával — elfojtja. Láttam hegyvidéki erdőkben oly területeket, amelyek ideális szélvédelmet élveztek és a levegő párában elég gazdag volt, mégis vagy kopárosodtak, vagy gyomosodtak, aszerint, hogy a napfény, a fekvés és a talajviszonyok miképpen találtakoztak.

A gyertyán kérdésében a főszólyt a magam részéről nem a bükkerdőkre, hanem a tölgyesekre fektetném. A gyertyán a tölgyet mindenüvé kíséri, a bükk ellenben — amint a *Fekete-Blattny*-féle növényföldrajz mutatja — éppen a mai Magyarország területén nagy szigetekben elmarad a kettő mellől, ahol pedig mind a három együtt van meg, az előhegységben és a dombvidék felső részében, ott — hacsak az ember bele nem avatkozott — elég élesen elválik a bükk a tölgytől és gyertyántól, mint például a Bükkhegységben is. A bükk tipikus termőhelyein véleményem

szerint kellő gondossággal nem lesz nehéz dolog a gyertyán távollartása; a tarvágást, amely a bükk természetével épy úgy össze nem egyeztethető, mint a jegenyefenyőével, feltétlenül kerülnünk kell, a felujításnál pedig ezeken a termőhelyeken a jegenyefenyőt, esetleg a luczot és a magasabb előhegység egyéb fafajait kell behoznunk; a tölgy ezeken a helyeken — a bükknek, ha nem is optimális, de mégis eléggé tipikus és jó termőhelyein — kevésbé lesz helyén.

Sokkal nehezebb a helyzet a tölgy termőhelyein, a déli, ugynevezett meleg oldalakon. A tölgyesnek velejáró gyérülése miatt ide korán befészkelődik a gyertyán, amelynek ezek a termőhelyek kétségtelenül sokkal jobban felelnek meg, mint a bükknek. Itt a felujító vágások nagyon gondos vezetésére van szükség, a természethez, a makkterméshez való legszorosabb alkalmazkodásra, nem szabad itt papíron vagy papírelőírás után dolgoznunk; itt kell a mesterséges segítség és itt vannak helyükön azok az eljárások, amelyek a természet tényezőinek legbiztosabb vezetését teszik lehetővé: a szálaló vágás különféle alakjai.

A két jelzett típus — a tipikus bükk- és a tipikus tölgy-termőhely — közé eső területek a rajtuk folytatandó munka szempontjából is hol az egyikhez, hol a másikhoz járnak közelebb.

Azok a termőhelyek, amelyek nemcsak az állományápolás hiányosságának képét mutatják, hanem a rablógazdaság és zsarolás miatt talajuk is tönkrement, azok természetesen más elbírálás alá esnek, ezeken mesterséges erdősités vagy legalább igen nagy mértékű mesterséges pótlás nélkül nem boldogulunk és itt egyelőre még csak átmeneti állapotot teremthetünk.

Végül legyen szabad megjegyeznem, hogy a gyertyán kérdésében a jelszót nem úgy adnám ki: „ne szorítsuk vissza a gyertyánt“, hanem: igenis szorítsuk vissza a gyertyánt teljes erővel. A gyakorlatban ugyanis csak a fele fog megtörténni annak, amit az előharczosok szóval és írásban követelnek. Minden fafajnak, amit a Teremtő erdeinkbe plántált, megvan a létjoga, a gyertyánnak is *a maga helyén és a maga alárendelt és kiegészítő* szerepében. Jelenleg eléggé keresik és jól fizetik. De a gyertyán a mi hanyagságunk és nembánomságunk miatt annyira elterjedt és — ami

a főbaj! — oly sok és nagy területen uralomra jutott, hogy igenis vissza kell azt szorítanuk. Ne féljünk attól, hogy egészen kiríthatnók. Elég szívós és kemény legény a gyertyán, akárhogyan irtják, mégis meg fog maradni erdeinkben.

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

Kivonat

az Országos Erdészeti Egyesület 1922. június hó 11-én, Budapesten tartott rendkívüli közgyűlésének jegyzőkönyvéből.

Kaán Károly alelnök, miután kegyeletes szavakkal emlékezett meg Horváth Sándor tb. elnök elhunytáról, így folytatja:

Mi ma elnökválasztó ülésre ültünk össze. Nem hívtuk össze eddig az Országos Erdészeti Egyesület elnökválasztó közgyűlését azért, mert még ezzel a várakozással is tanujelét akartuk adni annak, hogy a mi boldogult elnökünket mélyen gyászoljuk, távozását őszintén fájlaljuk és ennek azzal is kifejezést adunk, hogy az ő helyét egyhamar nem töltjük be.

Az Országos Erdészeti Egyesület azonban a mai igen nehéz körülmények között, a gazdasági élet oly nagy változatai mellett, amiket nap-nap mellett tapasztalunk, oly különös körülmények közé jutott, amelyek mindenesetre szükségessé teszik, hogy élénk szellemű, tekintélyes, nagybefolyású egyének álljanak az Egyesület élén. Hogy az Egyesület érdekeit minden irányban megvédhessük, most már nem térhetünk ki az elől, hogy az Országos Erdészeti Egyesület elnökét, esetleg egyik alelnökét is megválasszuk.

Ebből a célból jöve össze, van szerencsém tisztelettel javasolni, méltóztassék szavazatszedő bizottságot kiküldeni, mert alapszabályaink értelmében egyhangu választásnak, közfelkiáltással, nincs helye, csakis titkos szavazásnak.

Tisztelettel bejelentem, hogy az igazgató-választmány tegnap tartott ülésén az elnöki helyre *Ghillány* Imre báró őexczellenziáját, az ekként megüresedő első alelnöki tisztre pedig *Széchenyi* Bertalan gróf őexczellenziáját hozta javaslatba. (Élénk éljenzés.)

Szünet után *Draskovits* József főerdőtanácsos, a szavazatszedőbizottság elnöke jelenti, hogy elnökké egyhangulag *Ghillány* Imre báró, helyette I. alelnökké pedig *Széchenyi* Bertalan gróf választattak meg. (Zajos éljenzés.)

Kaán Károly alelnök: Ezek szerint *Ghillány* Imre báró őexczellenciáját egyhangulag megválasztott elnöknek és *Széchenyi* Bertalan gróf őexczellenciáját szintén egyhangulag megválasztott I. alelnöknek jelentem ki. (Élénk éljenzés.)

Ghillány Imre báró, aki végtelen sajnálatunkra gyengélkedése folytán a mai rendkívüli közgyűlésen jelen nem lehet, engem bizott meg azzal, hogy őt a tisztelt Közgyűlés előtt mentsem ki. Tisztelettel javaslom a t. közgyűlésnek, méltóztassék az elnökséget megbízni, hogy *Ghillány* Imre báró őexczellenciáját elnökké történt megválasztása alkalmából táviratilag üdvözölje. (Helyeslés.)

Tisztelettel javaslom továbbá, hogy *Széchenyi* Bertalan gróf őexczellenciájáért, aki az épületben tartózkodik, küldöttség menjen. (Helyeslés.)

Felkérem *Majláth* József gróf őexczellenciája elnöklete alatt *Waldbott* báró és *Kiss* Ferencz őméltóságáikat, sziveskedjenek őexczellenciáját a közgyűlésre meghívni.

(Szünet után.)

(*Széchenyi* Bertalan gróf I. alelnök a küldöttség kíséretében a tagok zajos éljenzése közben a terembe lép. A tagok felállnak.)

Kaán Károly II. alelnök: Nagyméltóságú Gróf Ur, Kegyelmes Uram! Van szerencsém Exczellenciádat, mint az Országos Erdészeti Egyesület egyhangulag megválasztott I. alelnökét teljes tisztelettel üdvözölni. Az Országos Erdészeti Egyesület minden pártpolitikától távol áll és tiszteletben tartva tradícióit, egyedül és kizárólag az erdő és az ehhez fűződő gazdasági érdekeknek él. Nagy örömmel látja az Egyesület Exczellenciádat a vezetőség tagjai között az I. alelnöki székben, mert Exczellenciád kiváló egyénisége, az erdő és az ahhoz fűződő gazdasági érdekek iránti nagy szeretete teljes biztosítékot nyújtanak nekünk arranézve, hogy Exczellenciád ama érdekeknek, amelyekért az Országos Erdészeti Egyesület küzd, hű gondozója lesz. (Élénk éljenzés.) Méltóztassék e megbízást olyan szívesen fogadni, amilyen tisztelettel, szeretettel és lelkesedéssel választottuk meg Exczellenciádat és akkor biztos

vagyok afelől, hogy ez az Egyesület, amely nemes célokat tűzött ki maga elé, a jövőben is boldogulni és virulni fog. Az Uristen éltesse! (Zajos éljenzés.)

Széchenyi Bertalan gróf I. alelnök: Tisztelt Közgyűlés! Amidőn engem alelnöküknek megválasztottak, teljes tudatában vagyok annak és megrögzíteni kívánom azt, hogy nem szakembert kerestek, nem érdemekben gazdag egyént kívántak ideállítani, hanem kerestek az erdőbirtokosok sorából olyan valakit, akiben biztosítva látják az erdő- és az ezzel összefüggő ügyek iránti szeretetet és akiben eme nehéz, válságos időkben támaszra találjanak.

Biztosítom Önöket, Uraim és ígéretet tehetek arra, hogy teljesen tudatában vagyok és teljesen méltányolni is tudom azt, hogy az Országos Erdészeti Egyesület, szegény Csonka-Magyarországnak eme fontos faktora, messzemenő támogatást érdemel.

Biztosítom Önöket, Uraim, hogy én teljes odaadással fogom támogatni az Egyesület és a magyar erdőgazdaság ügyét és arra törekszem, hogy az Egyesület üdvös működését a jövőben is sikeresen folytathassa.

Elődeim az alapos szakismeret oly bőségére és oly gazdag tevékenységre hivatkozhattak, hogy alig találom és nem is gondolom magamat érdemesnek arra, hogy köztük helyet foglalhassak és csupán az erdő iránti nagy szeretet és az Egyesület válságos helyzete érlelte meg bennem azt az elhatározást, hogy ezt a helyet egyáltalán elfoglaljam.

Köszönöm a megválasztást és ígérem, hogy minden erőmmel oda fogok hatni, hogy az Egyesület virágozzék és továbbhaladhasson.

Önök Uraim, akiknek alkalmuk volt itt működni, mikor az Egyesület még Nagymagyarországon munkálkodott, óriási kiterjedésű erdőbirtokokban szereztek azon tapasztalatokat, melyekkel e téren is magas kulturhelyet biztosítottak nekünk. A jövőben erre az új generációnak még nincs lehetősége. Kérem Önöket t. Uraim, hogy azokat a gazdag tapasztalatokat, amelyeket eddig gyűjtöttek, hasznosítsuk szegény hazánk érdekében és tartsák fenn azt a végtelen szeretetet, melyet ebben az Egyesületben és az erdészet körében hazánk és az erdő iránt találtam, hogy a jövő generáció is tanulhasson s erőt merithessen és fokozott erővel

szolgálhassa azokat a célokat, amelyekért az Egyesület létesült. (Zajos éljenzés.)

Kádn Károly II. alelnök: Ezzel az elnökválasztási aktus befejeztetvén, áttérhetünk a rendkívüli közgyűlés tárgysorozatának 2. pontjára, az alapszabályok módosításának kérdésére.

A *titkár* kéri a közgyűlést, hogy az alapszabályok módosításától, amely csupán a tagdíjak emeléséből állott volna, tekintsen el, mert egy időközben megjelent belügyminiszteri rendelet szerint ebben az esetben az alapszabályokat újból ki kellene nyomatni, ami elviselhetetlenül nagy költségekkel járna. A tagdíjak helyett tehát csupán a pótdíjak lennének emelendők. Erre nézve előterjesztése így szólt:

Igen tisztelt Közgyűlés! Az Egyesület általános anyagi helyzete, melyet a tárgysorozat következő pontja szerint leszek bátor ismertetni, meglehetősen nehéz és sulyos. Itt talán, ahol csak a pótdíjak emeléséről van szó, elegendő, ha az Egyesület közlönyének előállítási költségeiről beszélek, mert minimális követelmény, hogy a tag- és pótdíjak legalább az Erdészeti Lapok előállítási költségeit fedezzék megközelítően. Az Erdészeti Lapok szétküldött példányai után számítva egy példány (évfolyam) önköltsége az 1921. évben 169 K volt.

Az igazgató-választmány javaslata ennek alapján az, hogy az alapszabályszerűen megállapított 20 K évi tagdíjon felül a rendes tagok 140 korona pótdíjat fizessenek, összesen tehát a tagdíj és a pótdíj 160 koronában állapíttassék meg.

Az alapító tagoknál pedig, akik egy bizonyos tőkét adtak az egyesületnek, amely tőke nemcsak a momentán, hanem a mindenkori szükséglet részbeni fedezésére is szolgál, az igazgató-választmány méltányosnak találta azt, hogy a 140 koronás pótdíj helyett 120 korona pótdíj állapíttassék meg. A rendes tagdíjat itt pótolja az alapítványi kamat.

Az eddigi megállapodások szerint a 2000 koronánál kevesebbet alapított alapító tagoktól tehát évi 120 korona pótdíjat kérnénk be.

Az ország pénzügyi viszonyainak bizonytalansága még egy további határozat kimondását is ajánlatossá teszi, t. i. azt, hogy abban az esetben, ha más módon az egyesület anyagi helyzetén

érdemlegesen nem sikerülne segítenünk, az igazgató-választmány a közgyűlés összehívása nélkül is legyen feljogosítva évközben a pótdíjakat módosítani. Mindez olyan dolog, amihez az igazgató-választmány csak végső szükség esetében nyulna, egyébként az évforduló alkalmával tartani szokott rendes közgyűlésen a tagok összessége határoz afelett, hogy a pótdíjak megmaradjanak-e, vagy módosuljanak.

Nekem az a meggyőződése, hogy a további pontban tárgyalandó javaslat az egyesület anyagi helyzete javításáról feleslegessé teszi azt, hogy a pótdíjak későbbi nagymérvű emelése szükségessé váljék.

Méltóztassék ennél fogva határozatilag kimondani, hogy a rendes tagok pótdíja az eddigi 40 koronáról évi 140 koronára emeltessék, az alapító tagoké pedig évi 120 koronára és méltóztassék felhatalmazni az igazgató-választmányt, hogy szükség esetén módja legyen a pótdíjakat évközben is emelni.

Elnök, minthogy ellenvetés nincs, ezt határozatilag kimondja.

Következett a tárgysorozat harmadik pontja: az egyesület anyagi helyzetének megvitatása.

Bund Károly titkár: Igen tisztelt Közgyűlés! Az Egyesület anyagi helyzetére vonatkozólag nagy vonásokban a következő képet tárhatom a t. Közgyűlés elé. Talán nem felesleges, ha röviden felemlitem a múlt év pénzügyi eredményeit is. A múlt évben tulajdonkép 198.864 korona pénztári hiányunk volt, ha csak az Egyesület rendes, normális bevételeit tartjuk szem előtt. Ennek daczára mi nem kerültünk abba a kellemetlen helyzetbe, hogy adosságokból kellett volna ezt fedeznünk, mert felhasználtuk az 1921. évben az erdőbirtokosok köréből befolyt 41.038 K-t, a létben levő adományokból 52.500 K-t, végül az alföldi akció terhére 104.925 K-t, ezzel elsősorban magát az alföldi akciót szolgálván és az Egyesület támogatása egyfelől az Erdészeti Lapok ide tartozó költségeinek, másfelől a fűtési, világítási költségek részben való fedezéséből állt.

Az Erdészeti Lapok 1921. évi mérlege a következő:

Előfizetési díjakból, hirdetési díjakból, az Erdészeti Lapok állami segélyéből és a tagdíjak ideszámított fele részéből az összes bevétel 133.124 korona. Ezt terheli a személyzeti kiadásnak körülbelül

$\frac{1}{3}$ -a, kereken 20.000 K, a papírszükséglet 50.000 K, a nyomdaköltség 115.085 K, úgy, hogy az összes kiadások 198.600 koronát tesznek ki, az Erdészeti Lapok deficitje 52.465 korona volt a múlt évben.

Már a folyó évben a nyomdai és papírárak emelkedése következtében sokkal súlyosabb a helyzet. 550 oldal terjedelmet véve alapul, egy oldal 520 K-ba kerül. 1200 példányt küldünk szét. A költséget szétosztva, egy példányra 250 K esik, amit az eddig fizetett 20 K tagsági és 40 K pótdíj már egyáltalán nem fedez. Tisztelettel meg kell jegyezmem, hogy valamivel nagyobb példányszámban jelentetjük meg az Erdészeti Lapokat, számot vetve azzal, hogy ha a postai forgalom az utódállamokkal valahára felszabadul, akkor az elszakadt részekben maradt tagjaink a lapra igényt fognak tartani, amit alkalmilag ideutazó tagjaink nyilatkozataiból következtetnünk kell.

Megjegyzem, hogy ez körülbelül 300—350 példánytöbbletet jelent, ami nem okoz nagy túlköltséget, mert a nyomda természetesen az első ezer példányból hozza be a maga költségeinek zömét, a többi példány lényegileg véve a papírba kerül, mert a nyomda technikai berendezéseinek szempontjából mindegy, hogy ezer, vagy ezethatszáz példányt nyomnak-e.

Az Egyesület vagyoni helyzetére térve át, itt először az Egyesület székházát kell tárgyalnunk. Leltári értéként 400.000 K-t tartunk nyilván, a tényleges befektetést. Ez kicsinynek látszó összeg, de semmi hasznunk se lenne belőle, ha valami fiktív nagy összeget vennénk helyette, mert a ház jövedelmezősége ezzel egyáltalán nem javulna. A ház jövedelmet tulajdonkép egyáltalán nem hoz. Számításba véve az egyesületi helyiségek és a természetben élvezett lakások egyenértékét is, úgy állunk, hogy 71.000 K bevétellel 71.000 K kiadás állt szemben a múlt évben. Alig remélhető, hogy a lakberek várható emelése lényeges változást hozna létre, mert kevés a székházban a lakás és bizonyára nagyobb mértékben emelkednek a javítási költségek.

Az egyesület alaptökeje az alapító tagok által befizetett, vagy kötvényben biztosított összegekből áll és kerek számban 373.000 koronát tesz ki. Ezek közül 26.000 korona van még kötvényben

és 133.000 korona hadikölcsönben, úgy hogy ez sem tekinthető teljes összegében reális alaptőkének.

Az egyesületi nyugdíj alaptőkéje 158.000 korona. Ez feltétlenül kevés ahhoz, hogy esetleg felmerülő nyugdíjigények fedeztessenek belőle. Ez szükségessé teszi, hogy az eddigi 4000 koronás hozzájárulás megfelelően felemeltessék.

Az 1921. évben az erdőbirtokosok és részben fakereskedők és faiparvállalatok köréből befolyt önkéntes adományok összege 41.000 korona volt. A régebben gyűjtött adományokból még 83.592 K áll rendelkezésre, amely összeg nem lesz elegendő a ház után fizetendő vagyonszállás fizetésére, ami körülbelül 120.000 koronát fog kitenni. Ez az összeg tehát feltétlenül konzerválandó ezen állami járulék részben való fedezésére.

Igen tisztelt közgyűlés! Ha egy reális költségvetést törekszünk elérni, akkor arra az eredményre jutunk, hogy az egyesület bevételei 320.000 koronát, illetve a tagdíjemelésekkel együtt 350.000 koronát tésznek ki. Ezek a rendes bevételek; a rendkívüli adományoktól eltekintek.

A kiadások során az igazgató-választmány tegnapi ülésében elismerte azt, hogy az egyesület személyzetének járandóságai messze alatta vannak azon igényeknek, amelyeket a mai életviszonyok megkövetelnek. Ennélfogva ezek javításra szorulnak. Tulajdonképpen a személyzetnek csak két tagja állandó, csak rólam és az egyesületi szolgáról van szó, a többi tisztviselő csak mellékfoglalkozást űz. Ha ezen két egyénnél az állami személyzet javadalmasítását tartjuk szem előtt és egyébként az Erdészeti Lapokra eddig fordított összeget 400.000 K-ra emeljük, hogy így legalább némileg gondoskodjunk arról, hogy a lap érdemlegesebb tartalommal és az erdészeti szakhoz méltó terjedelemben jelenjék meg, — akkor tisztelt Közgyűlés, arra a végeredményre jutunk, hogy a mai koronaérték mellett az évi szükséglet körülbelül 1,200.000 K.

Ezzel szemben rendes bevételként 350.000 K áll, tehát nagyjában 850—900.000 korona az évi hiány, aminek fedezéséről gondoskodni kell.

Az igazgató-választmány tegnapi ülésében behatóan foglalkozott ezzel a kérdéssel és nem tudott más konkluzióra jutni, mint hogy azt határozta és jóváhagyó tudomásvétel végett azt

javasolja a tisztelt Közgyűlésnek, hogy az Egyesület anyagi helyzetének szanálása céljából elsősorban az ország erdőbirtokosaihoz szándékozik fordulni, az erdőbirtokosokhoz főként azért, mert az ő támogatásuk biztosítja elsősorban az Egyesületnek minden tekintetben fenntartandó függetlenségét, kérve őket, hogy ki-ki tehetségéhez, erdejének nagyságához és jövedelmezőségének mértékéhez képest járuljon hozzá az egyesület kiadásainak fedezéséhez.

Ezzel a kérdéssel párhuzamosan egy másik kérdés is merült fel. Az Egyesület régebbi tevékenységének egyik főmozzanata az erdészeti szakkönyvek kiadása volt. Régebben ez minden nehézség nélkül az évi költségvetés keretében volt keresztülvihető, az oda felvett 6—8000 K lehetővé tette, hogy vastag könyveket, pl. az erdészeti oklevéltár 3. kötetét, érdemleges nagy műveket adhassunk ki. Ma ez a költségvetés keretében nem valósítható meg, hanem szükséges lesz egy külön alapot, jobban mondva forgótőkét létesíteni, amely ismét lehetéssé tegye, hogy az egyesület ezen elsőrangú feladatát újból teljesíthesse. Ma az a szomorú helyzet áll fenn, hogy még az erdészeti zsebnaptárt sem tudjuk kiadni. Hogy ezen a téren kedvező változás álljon be, párhuzamosan az előbbi gyűjtéssel, egy másik gyűjtést is kell rendeznünk.

— Azt hiszem, méltán számíthatunk ebben a fakereskedelem és a faipar köreire is. Ennek célja egy megfelelő nagyságu forgótőkét biztosítani, hogy az egyesület könyvkiadási tevékenységét ismét megindíthassuk.

Mindezek mellett fennmarad, ha a földművelésügyi kormányzat mindenkori vezetője úgy kívánja, az alföldi akció czimén nyert támogatás, ami azonban természetesen magára az alföldi akcióra szorítkozik.

A tegnapi igazgatóválasztmányi ülés határozatából azt javaslom, méltóztassék kimondani, hogy az igazgató-választmánynak az Egyesület anyagi helyzete javítására és a könyvkiadás forgótökéjének gyűjtésére vonatkozó javaslatát a közgyűlés helyeslőleg fogadja és méltóztassék az igazgató-választmányt felhatalmazni, hogy a rendkívüli idők tartamára a személyzeti járandóságot szükség esetében költségvetési év közben is az Egyesület anyagi helyzetéhez képest és a mindenkori viszonyoknak megfelelően módosíthassa.

Ezt az utóbbi határozatot az a körülmény teszi szükségessé, hogy az Egyesület személyzetének javadalmazása olyan alacsony, hogy a folyó évben, amikor a kellő anyagi eszközök fognak rendelkezésre állni, elkerülhetetlenül szükséges, hogy az eddigi állapotokon változtatás történjék. (Helyeslés.)

Elnök: Ha nincs észrevétel, akkor határozatilag kimondom, hogy az Országos Erdészeti Egyesület rendkívüli közgyűlése az Egyesület anyagi helyzetének javítására és a könyvkiadásnak gyűjtés útján való fedezésére vonatkozólag tett javaslatot elfogadja és egyúttal felhatalmazza az igazgató-választmányt, hogy az Egyesület tisztviselőinek javadalmazását drágasági segély alakjában a rendkívüli idők tartamára, szükség esetén a költségvetési év tartama alatt is és anyagi helyzetének megfelelően módosíthassa és javíthassa.

A programm ezzel ki van merítve. Indítványok nincsenek felvéve a tárgysorozatba, ennél fogva ezek iránt kérdést sem teszek.

Megköszönve az egyesület tisztelt tagjainak szives megjelenését, a rendkívüli közgyűlést bezárom. (Élénk éljenzés.)

KÜLÖNFÉLÉK.

Földi János

Mult hó 27-én kísértük a farkasréti temetőben utolsó útjára *Földi* János ny. min. tanácsost, az Országos Erdészeti Egyesület alapító tagját. Benne az idősebb erdőtishti generáció egyik ismert alakja vált ki az élők sorából, aki különösen az erdészeti építkezések terén volt elismert szaktekintély. Számos műszaki létesítménye a hajdani kincstári erdőgazdaságnak fűződik az ő nevéhez és valamennyiünk élénk emlékezetében van az 1896. évi millenáris, az 1900. évi párisi kiállítás, az 1910. évi bécsi vadászati kiállítás erdészeti, illetőleg magyar csoportjainak izléses és műértő rendezése, amely mind *Földi* János tervei szerint és az ő vezetése alatt jött létre.

Földi János 1854. április 21-én Liptóujváron született és 1875. június havában lépett az államerdészet szolgálatába. A zsar-

nóczai, a volt belovári erdőhivatal és a besztercebányai erdőigazgatóság kerületeiben szolgált. 1891-ben a földmivelésügyi minisztériumba rendelték, ahol fokozatosan emelkedett a miniszteri tanácsosi rangig, amelyet 1911. június 17-én ért el. 1913. február havában vonult nyugalomba. 1910-ben a III. osztályu vaskorona-renddel tüntették ki.

Béke hamvaira!

Halálozások. *Friedl* Jenő okl. erdőmérnök, Máv. főfelügyelő mult hó 11-én Budapesten 55 éves korában,

Ódor Ignác, a Magyar Kegyes Tanítórend somogyi uradalmának főerdésze, az O. E. E. rendes tagja életének 73., hűséges szolgálatának 45. évében mult hó 19-én Budapesten elhunyt.

Béke hamvaikra!

Adományok az Országos Erdészeti Egyesület támogatására. A folyó év első felében az Országos Erdészeti Egyesülethez a következő adományok érkeztek be: gróf Széchenyi Bertalan 50.000 K, Magyar Erdőbirtokosok Faértékesítő R.-T. 16.000 K, gróf Károlyi László, Hangya-Szövetkezet és Magyar Mezőgazdák Szövetkezete 10.000—10.000 K.

Fogadják a nemesszívü adakozók ez uton is az egyesület őszinte köszönetét.

A statisztikai értékmegállapító bizottság tagjává a m. kir. kereskedelemügyi miniszter az Országos Erdészeti Egyesület részéről *Biró* Zoltán ny. min. tanácsos, r.-t. vezérigazgatót nevezte ki. A fakereskedelem képviselői karában szerepel *Vuk* Gyula fanagykereskedő, az Országos Erdészeti Egyesület választmányi tagja.

Az alföldi erdőtelepítés jelentőségének ismertetése a szabad oktatás keretében. Amint egyik előző lapszámban jelezve volt, a földmivelésügyi miniszter átíratot intézett a közoktatásügyi miniszterhez, hogy az országszerte megindított szabadoktatás keretében módot adjon az alföldi erdőtelepítés közzgazdasági jelentőségének ismertetésére.

A közoktatásügyi miniszter ezt az eszmét szívesen fogadta és az Országos Szabadoktatási Tanácsot felhívta, hogy az egyes megyeszékhelyeken működő szabadoktatási bizottságok az alföldi

erdőtelepítés külső szolgálatához beosztott tisztviselőkkel érintkezésbe lépve, az alföldi erdőtelepítés összes közérdekű kérdéseit a jövő évad előadásanyagába vegyék fel és azokat működési körükben érvényesítsék. Gondoskodás történik továbbá arról, hogy az Országos Szabadoktatási Tanácsban a földmivelésügyi minisztérium erdészeti főosztálya is képviselést nyerjen és így az alföldi akció működése a szabadoktatás intézményével állandóan a legközvetlenebb érintkezésbe kerüljön.

Hasonló felhívást intézett a földmivelésügyi miniszter a „Falu” szövetséghez abból a célból, hogy az Alföld fásításának jelentősége az ország különböző helyein szervezett népakadémiákon is kifejtendő legyen, úgy hogy ez a mozgalom a szabadoktatás összes intézményeivel lépést tartva, idővel a társadalom összes rétegeiben azt a megértést, rokonszenvet, sőt szeretetet biztosítsa, mely nélkül az alföldi erdőtelepítéshez és általában az erdőgazdasághoz fűződő nagy és fontos kérdések sikeresen megoldhatók nem volnának.

(de Pottere.)

Rovarkárosítás. Még 1895. évben tapasztaltam (Erd. Lapok, 1895. év, 1025. old.), hogy a magas kőrisfák levelein igen nagy számban fellépő *Cionus fraxini* Deg. lárvái a bórsejteket annyira elpusztították, hogy az egész levél átlátszóvá vált, a levélből csak az ereket s ezeket kitöltő átlátszó vékony hártya maradt meg.

Eme ormányos bogár nem minden évben lép fel, de időközben olyan mennyiségben jelenik meg, hogy az európai kőrishajták elpusztításával észrevehető károsítást okoz.

Fentemlített év óta kerületemben olyan nagy mennyiségben nem találtam, mint a folyó év május havában. A mezőhegyesi belső fecskési kerület 4-es s Szeged sz. kir. város Rivó nevű erdejében, előbbi helyen a magaskőrisen, utóbbi erdőben az amerikai kőrisen lépett fel igen nagy mennyiségben. A leveleket annyira megtámadta, hogy azok 90%-án alig maradt egészséges részlet.

A zsákmányul ejtett ormányos bogarakkal együtt *Pentatoma rufipes* F. nevű poloskát is találtam, melyek a foglyul ejtett s velük egy helyre zárt *Cionusokból* többet elpusztítottak. A kis ormányos bogárba beleszurt szívójával azt megragadva, megbolygatás esetén áldozatát magával hurcolta.

Kiss Ferencz.

Dr. Szabó Zoltán: A növények szervezete című új műve, amelynek bolti ára forgalmi adóval együtt 567 K, az Országos Erdészeti Egyesület tagjai által az egyesületnél postai szállítással együtt 430 K-ért megrendelhető.

Hibaigazítás. Az Erdészeti Lapok idei június 15-iki számának 165. lapján az első bekezdés (3. sor) elejéről a kézirat másolásánál történt elnézés folytán kimaradt: A Nagy Alföld az eurázsiai mezőségi klimaövnök egyik különálló foltja. (Béky)

Felvétel a budapesti felsőbb szőlő- és borgazdasági tanfolyamra. A földmivelésügyi miniszter az egy évre terjedő felsőbb szőlő- és borgazdasági tanfolyam 1922—23. évfolyamára pályázatot hirdetett. Rendes hallgatókul gazdasági akadémiát és erdészeti főiskolát végzettek vétetnek fel, s továbbá olyanok is, akik a kertészeti tanintézet elvégzése előtt, valamely középiskolában jó sikerrel tettek érettségi vizsgálatot. Rendkívüli hallgatók lehetnek olyanok, akik középiskolát, vagy ezzel egyenrangu valamely más intézetet végeztek. Pályázati határidő július hó 31. Bővebb felvilágosítással szolgál a nevezett tanfolyam igazgatósága, Budapesten, II. ker., Debrői-ut 15. szám.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK.

I.

Az Erdő- és Faügyek Országos Kormánybiztosának 1029/1922. K. B. számú rendelete a közszükségleti célokra igénybe vehető tűzifa árának újabb megállapítása tárgyában.

A 2461/1920. M. E. szám alatt kibocsátott (a Budapesti Közlöny 1921. évi április hó 12-én megjelent 77. számában kihirdetett) rendelet 1. §-a értelmében a közszükségleti célra már igénybe vett, ugyszintén a jövőben igénybe veendő tűzifára a 10780/1920. M. E. sz. alatt kibocsátott (a Budapesti Közlöny 1920. évi december hó 28-án megjelent 297. számában kihirdetett) renDELETEHÉZ fűzött árjegyzékben megállapított tájékoztató árakat a minisztertanács hozzájárulása alapján további intézkedésig 25%-kal felemelem.

Mindazért a tűzifáért tehát, amelyet a készlettulajdonos a jelen rendelet életbelépte után szállít vagy ad át — noha a tűzifának szerződéses lekötése vagy a magyarországi faértékesítő hivatal által eszközölt kiutalása még a jelen rendelet életbelépte előtt történt —, a készlettulajdonos a 10780/1920. M. E. számú ren-

deletben megállapított tájékoztató áraknál 25 (huszonöt) 0/0-kal magasabb árakat követelhet.

Különös méltánylást érdemlő olyan esetekben, amelyekben valamely erdőn fekvő tűzifakészletnek a legközelebbi vasuti vagy hajóállomásig való kifuvározása és berakása beigazoltan többbe kerül, mint a jelen rendelettel megállapított tájékoztató árak 500/0-a, az ily faanyagért követelhető árat esetről-esetre történő elbírálás alapján 10—250/0-kal felemelem.

Ez a rendelet kihirdetésének napján lép életbe.

Budapest, 1922. évi június hó 23-án.

Kádn Károly s. k.

h. államtitkár

az Erdő- és Faügyek Országos Kormánybiztosa.

II.

Az Erdő- és Faügyek Országos Kormánybiztosának 1030/1922. K. B. sz. rendelete az államvasutak által igénybevehető és vasuti talpfák céljára alkalmas gömbölyű faanyagok árának újabb megállapítása tárgyában.

A m. kir. államvasutak talpfaszükségletének biztosítása és ezzel a vasuti forgalom akadálytalan lebonyolításának előmozdítása érdekében a m. kir. minisztérium által 2461/1921. M. E. szám alatt kibocsátott (a Budapesti Közlöny 1921. évi április hó 12-én megjelent 77. számában kihirdetett) rendelet 1. §-a értelmében, a m. kir. államvasutak igazgatósága által igénybe vehető és vasuti talpfák céljára alkalmas gömbölyű fára a 10780/1920. M. E. sz. alatt kibocsátott (a Budapesti Közlöny 1920. évi december hó 28-án megjelent 297. számában kihirdetett) rendelethez fűzött árjegyzékben megállapított köbméterenkénti tájékoztató árakat a minisztertanács hozzájárulása alapján további intézkedésig 350/0-kal felemelem.

A jelen rendelet életbelépésével tehát a talpfának alkalmas gömbölyű fát termelő erdőbirtokosok és fatermelő vállalatok az általuk már felajánlott, de még nem szállított, valamint a 2022/1922. K. B. számú rendeletem értelmében ezentul még felajánlandó gömbölyű fáért a 10780/1920. M. E. számú rendeletben megállapított tájékoztató áraknál 35 (harminczöt) 0/0-kal magasabb árakat követelhetnek.

Különös méltánylást érdemlő olyan esetekben, amelyekben a termelő részéről megvételre felajánlott és a m. kir. államvasutak által átvett, erdőn fekvő gömbölyű fának a legközelebbi vasuti vagy hajóállomásig való kifuvározása és berakása többbe kerül, mint a jelen rendelettel megállapított tájékoztató árak 500/0-a, az ily faanyagért követelhető árat esetről-esetre történő elbírálás alapján 10—250/0-kal felemelem.

Olyan vállalatok, amelyek talpfaként feldolgozásra váró nyersfát közforgalmu vasuton vagy hajón szállítanak fűrésztelepeikre, jogosultak az általuk fűrészelt faanyag minden tömörköbmétere után a jelen rendelettel megállapított tájékoztató áron felül tölgnél két- és félszeresét, egyéb fűrészelt fánál pedig

kétszeresét felszámítani annak a költségnek, amibe egy tömörköbméter gömbölyüfa vasuton vagy hajón való szállítása és a fűrésztelepre való bevontatása kerül. Ebben az esetben a vasuti kocsiba vagy hajóba való első berakás költsége külön fel nem számítható.

A jelen rendelet kihirdetésének napján lép életbe.

Budapest, 1922. évi június hó 23-án.

Kaán Károly s. k.

h. államtitkár

az Erdő- és Faügyek Országos Kormánybiztosa.

III.

Az Erdő- és Faügyek Országos Kormánybiztosának 2232/1922. K. B. számú rendelete a m. kir. államvasutak talpfaszükségletének biztosítása tárgyában.

A m. kir. államvasutak talpfaszükségletének biztosítása és ezzel a vasuti forgalom akadálytalan lebonyolításának előmozdítása érdekében az erdőbirtokosok és fatermelő vállalatok kötelesek ezenfelül a m. kir. államvasutak igazgatósága által mérethiányosnak talált talpfákat is a m. kir. államvasutak igazgatóságának átengedni, de azokért csak a köbtartalom arányában igényelhetik az államvasutak által fizetett egységárak megfelelő hányadának megtérítését.

Tájékoztás czéljából értesitem egyidejűleg az érdekelteket, hogy a m. kir. államvasutak igazgatósága a termelési helyhez legközelebb fekvő vasuti vagy hajóállomáson a vasuti kocsiba vagy hajóba berakott talpfákért a következő árakat fizetik:

	Tölgy	Bükk	Erdei fenyő
	k o r o n a		
Góliát	457	384	425
Normál	418	352	390
II-od rangú	296	248	275

Minden olyan kellően igazolt esetben, amidőn a vasuti talpfának a vasuti vagy hajóállomásra való befuvarozása és vasuti kocsiba való berakása igazoltan többbe kerül, mint a m. kir. államvasutak igazgatósága által, a fenti kimutatás szerint a kész talpfáért darabonként fizetett egységárak 50%-a, esetről-esetre történő elbírálás alapján a tényleg felmerült többkiadást 10.—25% erejéig figyelembe kívánom venni.

Jelen rendeletem közzétételének napján lép életbe.

Budapest, 1922. évi június hó 23-án.

Kaán Károly s. k.

h. államtitkár

az Erdő- és Faügyek Országos Kormánybiztosa.

Az Országos Erdészeti Egyesület pénztáránál teljesített befizetések 1922. évi június hóban.

A rövidítések magyarázata :

Az ákácza monografiája	---	---	---	=	Am.	Goldmann Henrik alap.	---	---	---	=	GHa.
Alapítványi kamat	---	---	---	=	ak.	Házánk házi faipara (Gaul Károly)	---	---	---	=	H. F.
Alapítványi tőketörlesztés	---	---	---	=	att.	Hirdetési díj-az E. L.-ban	---	---	---	=	hd.
Alapítványi tőkekiegészítés	---	---	---	=	attkg.	Hirsch Istvánné, szül. Kraft Anna	---	---	---	=	H. I. a
Altiszti segélyalap	---	---	---	=	Asa.	segélyalapítvány	---	---	---	=	H. I. a
Átfutó bevétel	---	---	---	=	áb.	Hozzájárulás	---	---	---	=	Hj.
Báró Bánffy-D.-alapítvány	---	---	---	=	BBa.	Időközi kamatok (takarékpénztári)	---	---	---	=	ik.
Bedő-Albert-alapítvány	---	---	---	=	BAA.	Kézpénzalapítvány	---	---	---	=	k. a.
Bükkfüzifa romlása stb.	---	---	---	=	Btr.	Külföldi fanemek tenyésztése	---	---	---	=	Kft.
Egyéb bevétel	---	---	---	=	Egy.	Lakbér	---	---	---	=	lb.
Erdészeti Lapok egyes füzetei	---	---	---	=	EL.	Lapdíj (Erd. Lapok)	---	---	---	=	ld.
Erdészeti rendeletek tára	---	---	---	=	Ert.	Legelő-erdők berendezése	---	---	---	=	M. L.
Erdészeti zsebnaptár	---	---	---	=	Npt.	Magyar Erdészeti Oklevéltár	---	---	---	=	EOT.
Erdészeti jelvény	---	---	---	=	Jlv.	Népszerű növénytan	---	---	---	=	N. Nvt.
Erdészeti géptan	---	---	---	=	Gt.	Nyugdíjalap	---	---	---	=	Ny. a.
Erdőmivelestan	---	---	---	=	Em.	Perköltség	---	---	---	=	Prk.
Erdőrendezéstan (Bel.)	---	---	---	=	Rz.	Postaköltség	---	---	---	=	pk.
Erdőrendezéstan (Muzsray)	---	---	---	=	Rm.	Rendkívüli bevétel	---	---	---	=	rb.
Erszébet-királyné-alapítvány	---	---	---	=	E. a.	Szantner-Gyula-alap	---	---	---	=	Sza.
Értékpapírok kamatai	---	---	---	=	Ék.	Tagsági díj	---	---	---	=	td.
A fenyőfélék fájának összehasonlító	---	---	---	=	Fösz.	Tangens-táblázatok	---	---	---	=	Tt.
szövegtana	---	---	---	=	Fösz.	Gr. Tisza-Lajos-alapítvány	---	---	---	=	TLa.
Fából készült cukor és alkohol	---	---	---	=	Fcza.	Wagner-Károly-alapítvány	---	---	---	=	WKa.
Fatömegtáblák	---	---	---	=	Ftb.	Üzementervi nyomtatványok	---	---	---	=	üz.
I. Ferencz-József-alapítvány	---	---	---	=	I. F. J. a.	Üzemköltségek	---	---	---	=	ük.

Antony Gyula Ka. 942-50. Ági János ld. 160.—. Arató Gyula Kakieg. 100.—, ak. 120.—.

Benkő Gyula Mle. 20.—, Am. 40.—, Ftb. 40.—, Hfi. 20.—. Béky Albert üz. 80-90, pk. 13-50, td. 160.—. Borsiczky Ottó W. K. a. 2000.—. Balogh József ld. 160.—. Blau hirdető hd. 157-50. Brannich Gyula Ej. 8.—. Bund Károly ak. 80.—. Bacsák Béla Kieg. 180.—, ak. 200.—. Balogh József Nnt. II. 10.—, pk. 10.—, ld. 60.—. Bauer György Rz. 40.—, Ftb. 25.—, Nnt. II. 10.—.

Csuka János ld. 80.—.

Eörös Gyula Ej. 4.—. Engel Sándor ak. 120.—.

Földmiv. min. hd. 5706.—. Forrai Béla Em. 100.—, pk. 12.—. dr. Fehér Dániel td. 120.—. Flóra István ld. 40.—. Freesz József üz. 60.—.

Gorton György ld. 120.—. Gaal Károly Kakieg. 1500.—. Győri püsp. üz. 297.—. Ging István ld. 40.—.

dr. Hoffmann Gyula td. 60.—. Hammernyk Béla td. 60.—. Heiler István td. 60.—. gr. Hadik Béla ld. 60.—. Hyke Artur td. 200.—. Hangya Szöv. Hj. 10000.—. Halvaksz Andor ld. 80.—. Horváth Vendel ld. 80.—. Hudák Aladár üz. 27-50.

Jerem János Ka. 942-50. Jenikovszky Leo Em. 100.—, Rr. 50.—. Ftb. 10.—. Jeszenszky Ferencz td. 160.—, Ej. 2.—. Jellinek István Nnt. II. 10.—, pk. 10.—.

Komáromy László Em. 100.—, üz. 27-60. Kelle Arthur td. 60.—. Koralevsky Géza td. 60.—, Ej. 2.—. Kiss Ferencz Eot. 90.—, pk. 45.—. Nemeskéri Kiss Miklós örök. att. 400.—. Kakieg. 3600.—. Nemeskéri Kiss Pál att. 400.—,

Kakieg. 3600.—. Kozma István td. 160.—. Kőszegi fenyőmagpergetőgyár hd. 102.—. Knébl Ferencz hd. 750.—.

Lőfi Jenő td. 60.—.

Matkovics Áajos ld. 100.—. Magyar Mezőgazdák Szöv. Hj. 10000.—.

Nyirbátor község hd. 739.—.

Petényi Keresztély td. 60.—, Ej 2.—, Pátria Rz. 200.—, Mle. 40.—.

Perlik Lajos könyvek 110.—, pk. 30.—, áb. 10.—.

Strobl József Gtn. 45.—, pk. 10.—. Strobl Ferencz td. 90.—. Szukics János td. 60.—. Surjánszky Kálmán Em. 100.—, pk. 12.—, td. 214.—. gr. Széchenyi Bertalan Hj. 50000.—. Somogyi Sándor üz. 27·50. Szabó Ferencz ld. 80.—.

Tomasovszky Imre Epk. 60.—.

Vuk M. és fiai hd. 1000.—. Végh Gyula td, 120.—.

Zsemlye Imre pk. 20.—. Zoltán János Ervin td. 60.—.

Az „Erdészeti Lapok“ 1922. évi XIII—XIV. füzetének
HIRDETÉSEI.

Az ERDÉSZETI LAPOK mellett mérsékelt közlési díjért
a lap irányával nem ellenkező hirdetések kiadatnak.

Díjszabás. Kéthasábos szélességben (107 mm) garmond betűvel vagy ennél nagyobb betűfajttával szedett hirdetés milliméterenkint 7 korona, állás-keresleti hirdetésekéknél 3 korona. (Egyszeri megjelenés mellett egész oldal 1000 K.) Táblázatos és garmond betűnél kisebb betűfajttával szedett hirdetések másfél-szeres egységárral számíttatnak. Ismételt megjelenés esetén megfelelő árkedvezmény.

Külön mellékletek megegyezés szerint.

Tiszta magyar keresztény cég		
ÁRBEVÉNYEK ingyen és bémánítva!	<p>KŐSZEGI FENYŐMAGPERGETŐGYÁR Erdészeti és gazdasági MAGNAGYKERESKEDÉS, KŐSZEG (Vas megye). Csakis feltétlen megbízható terményeket szállítunk é. p.: BEL- ÉS KÜLFÖLDI TÚLEVELU ÉS LÖMBLEVELU MAGVAKAT, GYÜMÖLCSMAGVAKAT Legmegbízhatóbb beszerzési forrás! Gyors kiszolgálás! Tessék árajánlatot kérni! (1. XII. 12.)</p>	Szerzői jogaim: MAGYAR ÉRTŐ Könyvtár
Erdészeti csemetekertek Kőszegen		

NEUSCHLOSS-LICHTIG REPÜLŐGÉPGYÁR ÉS FAIPAR R.-T.
Központi iroda: BUDAPEST, V., BALATON-UTCZA 2. SZ.
TELEFON 79—43., 156—54.
<p>Gyárt: Szerszámnyeleket ipari és mezőgazdasági célokra. Mezőgazdasági faszerszámokat, mint kubikos-talicskákat, kaszanyeleket, lapátokat, szekéralkatrészeket és szekereket, továbbá gyermekjátékokat és sport faczikkeket, mint ródlikat, hockey-botokat, tornafelszerelést stb. Konyhaeszközöket. Iroda-, háló-, ebédlő- és konyhabutorokat. Karossériákat.</p> <p style="text-align: right;">(3. VI. 5.)</p>

Szakiskolát végzett erdélyi menekült, erdészetnél megfelelő állást keres azonnali elfoglalásra. Czim: *Szölösy* Recsk (Heves megye).
(4. IV. 4.)

Magyar Erdőbirtokosok Faértékesítő Részvénytársasága

BUDAPEST, MAGYAR-UTCZA 52. FÉLEMELET

.....

Elvállalja termelt, tövönálló vagy feldolgozott fakészletek bizományi értékesítését, vesz és elad bármily mennyiségű tűzfát, műfát és fűrészelt anyagokat. Értékesítési kérdésekben készséggel áll az erdőbirtokos és erdőtiszt urak rendelkezésére. (2. X. 5.)

Vadászfegyvereket,

ismétlőpisztolyokat, revolvereket, flóberteket és hozzávaló löszert jutányosan szállít:
KNÉBL FERENCZ, puskaműves, Budapest, VIII., Baross-utca 17. sz.
Fegyverjavításokat elvállalok. (5. VI. 2.)

Hirdetmény. 35055/1922/A. sz. — A Magyarországi Faértékesítő Hivatal a fa- és faszénkészletekben az 1922. évi április hó 1-től június hó 30-ig terjedő idő alatt beállott változásoknak az 5677/1919. M. E. sz. kormányrendelet alapján való bejelentésére szolgáló *forgalmi „Jegyzék”* nyomtatványából és az 1922. évi június hó 30-án még meglevő fa- és faszénkészletek részletes bejelentéséhez szükséges *„Bejelentőlap”* nyomtatványokból a törvényhatósági joggal felruházott városok czimére — valamint a vármegyék alispánjai útján a járási főszolgabírák és r. t. városok polgármesterei részére nagyobb készletet oly czélból, hogy a szükséges nyomtatványpéldányokat az azokért illetékesen jelentkezőknek díjtalanul bocsássák rendelkezésére.

A 3296/1918. M. E. sz. kormányrendelet 7-ik §-a értelmé-

ben a *fakihasználás engedélyezését* a termelő az illetékes m. kir. járási erdőgondnokságnál, illetve a m. kir. állami erdőhivatalnál kérelmezni — *avagy* a fakihasználási jog *átruházását bejelenteni köteles* — és a 8-ik § értelmében a hatósági *hozzájárálásra a termelt fakészlet bejelentésénél hivatkozni kell.*

A hivatal felhívja a bejelentésre kötelezettek figyelmét arra, hogy úgy fentiek, mint erdei készletek bejelentésénél a *vasuti vagy hajóállomások* nevét és ezeknek a készletezési helytől való távolságát a „Bejelentőlap“ megfelelő helyén feltétlenül tüntessék fel, mert ennek elmulasztása esetén vizsgálatnak és kellemetlenségnek teszik ki magukat.

Végül figyelmezteti a hivatal a készlettulajdonosokat, hogy mindazok ellen, kik a f. é. április hó 1-től június hó 30-ig terjedő évnegyedre szóló bejelentésüket legkésőbb 1922. évi július hó 15-ig ajánlott levélben a hivatal címére postára nem adják, a kihágási feljelentést haladéktalanul megteszi.

Budapest, 1922. június hó 6.

(6)

Magyarországi Faértékesítő Hivatal.

BOTFÁT

(7. II. 1.)

tölgyet, kőrist, mogyorót, botgyártásra alkalmasat, nagyobb tételekben veszek

OLTÓSY REZSŐ gyáros, Esztergom

Pályázat. Erős testalkatu, 30 éven felüli, nős, a nagyvad óvásában is gyakorlott, szakvizsgázott erdőőr kerestetik. Javadalmazás: 3600 korona, 8 q buza, 4 q árpa, 2 hold szántó vagy ennek téritménye, 2 hold erdei kaszáló, 2 tehén, 4 sertés legeltetése, 1 pár bakancs, kihágási büntetések fele, lődij, lakás, szabad tüzelés. Bizonyítványokkal felszerelt kérvények július hó 31-ig Erdőhivatalhoz, Fony (Abauj vm.) küldendők. Egyévi próbaidő. Állás szeptember 1-én elfoglalandó. (8)

VUK M. és FIAI

fatermelők és fakereskedők.

ALAPITTATOTT 1847-BEN.

BUDAPEST

Iroda: V., KÁLMÁN-UTCZA 10. : Falelep: V., VÁCZI-UT 160.

Telefon 19-12.

Telefon 50-07.

Sürgőnyczim: FAVUK BUDAPEST.

(9. VI. 1.)

Erdész, 37 éves, róm. kath., közép- és szakiskolát végzett, menekült, kitűnő bizonyítványokkal, erdészet és vadászat terén szakember, erdőhivatal vezetésében nagy gyakorlattal bír, állást keres. Schmidt Sándor, Monostorapáti, Zala m. (10)

Azonnali belépésre nagyobb Pod-Karpatzka-Rus-i erdő-uradalom akadémiát végzett, okleveles **erdőmérnököt** keres, aki Csehszlovák állampolgár és a szlovák, vagy cseh s egyben a magyar nyelvet szóban és írásban bírja. Üzemterv elkészítésében jártasak előnyben részesülnek.

Bizonyítványok másolataival felszerelt megkeresések, fizetési igények és eddigi működés feltüntetésével az alábbi címre kéretnek:

Dr. Kovács István uradalmi ügyész, Budapest, IV., Aranykéz-utca 3. szám. (11)

Keresek egy gyakorlott erdőmérnököt 3—4 hétre, ki a méréstant és térképezést tanítaná.

Megvételre keresek egy tachymétert és egyéb műszereket. *Barnoczky István*, Medzev (Meczenzél), Abauj vm. (12. II. 1.)

A Magyar Kegyes-tanítórend gazdaságaiban erdőtisztii állás üresedett meg. Pályázhatnak okleveles erdőmérnökök, akiknek önálló gyakorlatuk van az erdőkezelés, fafelmunkálás és értékesítésben. Javadalmazás megállapodás szerint. Pályázatok július hó 23-ig „Uradalmi Jóságkormányzósághoz“ Mernyére (Somogy megye) küldendő. (13)

Az „Erdészeti Lapok“ 1922. évi XIII—XIV. füzetének tartalma:

	Oldal
Kérelem az Országos Erdészeti Egyesület tagjaihoz. (A pótdíjak emelése)	185
Alátelepítéssel kapcsolatos felujtás a telkii közalapítványi uradalomban...	186
<i>Roth Gyula</i> : A gyertyán és a természetes felujtás	190
EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK. Kivonat az Országos Erdészeti Egyesületnek 1922. évi június hó 11-én tartott rendkívüli közgyűlésének jegyzőkönyvéből	195
KÜLÖNFÉLÉK. Földi János †. — Halálózsákok. — Adományok az Orsz. Erdészeti Egyesület támogatására. — A statisztikai értékmegállapító bizottság. — Az alföldi erdőtelepítés jelentőségének ismertetése a szabadoktatás keretében (<i>de Pottere</i>). — Rovarkárosítás (<i>Kiss Ferencz</i>). — Dr. Szabó Zoltán: A növények szervezete című műve az Országos Erdészeti Egyesületnél kapható. — Hibaigazítás (<i>Békly Albert</i>). Felvétel a budapesti felsőbb szőlő- és borgazdasági tanfolyamra	203
HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK. I. Az erdő- és faügyek kormánybiztosának 1029/1922. sz. rendelete a közszükségleti célókra igénybe vehető tűzifa árának újabb megállapítása tárgyában	206
II. Ugyanannak 1030/1922. sz. rendelete az államvasutak által igénybe vehető és vasuti talpfák céljaira alkalmas gömbölyű faanyagok árának újabb megállapítása tárgyában...	207
III. Ugyanannak 2232/1922. sz. rendelete a m. kir. államvasutak talpfaszükségletének biztosítása tárgyában...	208
Az Országos Erdészeti Egyesület pénztáránál teljesített befizetések (1922. június hó)	209
HIRDETÉSEK	I—IV

